

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 29 listopada 2012 r.

w sprawie projektu dyrektywy ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

(CON/2012/99)

(2013/C 39/01)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 10 lipca 2012 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywy Rady 77/91/EWG i 82/891/EWG, dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem dyrektywy”). W dniu 27 lipca 2012 r. EBC otrzymał wniosek Parlamentu Europejskiego o wydanie opinii w sprawie projektu dyrektywy.

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekt dyrektywy zawiera postanowienia dotyczące przyczyniania się przez Europejski System Banków Centralnych (ESBC) do należytego wykonywania przez właściwe organy polityk w odniesieniu do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi oraz stabilności systemu finansowego, do definiowania i realizacji polityki pieniężnej Unii oraz do wspierania sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

EBC w pełni popiera rozwój ram dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz usunięcie przeszkód dla skutecznego zarządzania instytucjami finansowymi w sytuacji kryzysu. Powinna zostać zapewniona możliwość przeprowadzenia upadłości wszelkich instytucji finansowych w sposób zorganizowany, zapewniający stabilność systemu finansowego jako całości oraz przy ograniczeniu do minimum kosztów społecznych oraz zakłóceń gospodarczych. EBC w szczególności popiera unijne ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych dla utrzymania stabilności finansowej w Unii i tym samym zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego również w czasie kryzysu. W tym celu kluczowy jest rozwój wspólnych instrumentów wsparcia służących poprowadzeniu upadłości instytucji finansowych – takich jak plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji czy instrument banku pomostowego, instrument umorzenia lub konwersji długu, instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa i instrument wydzielenia aktywów. EBC wyraża zadowolenie, że projekt zgodny jest z uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym kluczowymi właściwościami skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych⁽²⁾, które wymagają ujednoczenia krajowych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z odpowiednimi instrumentami i kompetencjami do prowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wdrożenie tych kluczowych właściwości pozwoli na terminową interwencję w celu zapewnienia ciągłości podstawowych funkcji.

⁽¹⁾ COM(2012) 280 final.

⁽²⁾ Zob. „Kluczowe właściwości skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych”, październik 2011 r., dokument dostępny na stronie internetowej Rady Stabilności Finansowej pod adresem: <http://www.financialstabilityboard.org> oraz Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, „Report and Recommendations of the Cross-border Bank Resolution Group”, marzec 2010 r., dostępny na stronie internetowej Banku Rozrachunków Międzynarodowych pod adresem: <http://www.bis.org>

EBC wyraża pogląd, że dyrektywa, która stanowi bardzo ważny krok w kierunku zintegrowania ram dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii, powinna zostać przyjęta jak najprędzej. Jednocześnie niezbędne będą kolejne kroki w celu stworzenia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest jednym z trzech filarów unii bankowej. EBC wzywa zatem Komisję do pilnego przedstawienia odrębnego projektu dotyczącego niezależnego europejskiego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wspólnego europejskiego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Fundusz ten byłby finansowany co najmniej przez instytucje finansowe. Spójność pomiędzy tymi trzema filarami jest kluczowa dla powodzenia unii rynku finansowego.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE

1. Definicja restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Projekt dyrektywy definiuje restrukturyzację i uporządkowaną likwidację jako restrukturyzację instytucji w celu zapewnienia ciągłości jej podstawowych funkcji, utrzymania stabilności finansowej i przywrócenia rentowności części lub całości tej instytucji⁽¹⁾. EBC jest zdania, że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja wymaga jasnej hierarchii. W tym kontekście restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością powinna co do zasady, w zależności od decyzji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostać przeprowadzona przy zastosowaniu odpowiednich instrumentów o ile zostanie to uznane za niezbędne oraz leżące w interesie publicznym, w tym również w celu zapobieżenia ryzyku systemowemu. W sytuacjach, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że w danym przypadku nie zachodzi zagrożenie dla interesu publicznego, instytucja taka powinna być likwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, stosowanego na podstawie prawa krajowego. Wreszcie powinno się rozważać restrukturyzację instytucji przy założeniu kontynuowania przez nią działalności jedynie wtedy, gdy jest to uzasadnione interesem publicznym polegającym na utrzymaniu stabilności finansowej oraz wtedy, gdy zorganizowana restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji kredytowej spowodowałaby poważne negatywne skutki dla stabilności systemu finansowego, w tym zwiększenie ryzyka efektu domina w wymiarze transgranicznym. Projekt dyrektywy powinien jasno określać, że celem dyrektywy nie jest utrzymanie instytucji będącej na progu upadłości jako takiej, lecz zapewnienie ciągłości jej podstawowych funkcji⁽²⁾.

2. Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocena konieczności nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego

- 2.1. Projekt dyrektywy stanowi, że jednym z warunków podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest stwierdzenie przez właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością⁽³⁾. EBC wyraża pogląd, że obowiązki dotyczące stwierdzania, czy instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, powinny być wyraźnie przydzielone właściwemu organowi w interesie sprawnego i skutecznego prowadzenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 2.2. Projekt dyrektywy stanowi dalej, że konieczność pomocy ze strony państwa stanowi wskaźnik, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością. Jednakże w tym samym przepisie projekt dyrektywy stanowi, że dwa określone rodzaje pomocy państwa nie stanowią takiego wskaźnika⁽⁴⁾. Chociaż EBC popiera proponowany maksymalny okres stosowania takiej pomocy państwa⁽⁵⁾, to jednak zwraca uwagę, że znaczna liczba instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych obecnie otrzymujących pomoc państwa mogłaby zostać uznana za instytucje będące na progu upadłości lub zagrożone upadłością na podstawie wyżej wspomnianego wskaźnika. EBC jest zdania, że określenie okoliczności, w jakich instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, powinno być opierane wyłącznie na ocenie sytuacji ostrożnościowej danej instytucji. Zatem konkretna konieczność udzielenia pomocy przez państwo nie powinna sama w sobie stanowić odpowiedniego obiektywnego kryterium⁽⁶⁾. Okoliczności będące przyczyną udzielenia pomocy państwa powinny natomiast być objęte oceną sytuacji ostrożnościowej danej instytucji.

3. Udział banków centralnych w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

- 3.1. Banki centralne odpowiedzialne są za stabilność makroostrożnościową i finansową, a także dysponują specjalistyczną wiedzą w zakresie rynków finansowych. Z tego względu powinny one być

⁽¹⁾ Zob. art. 2 ust. 1 projektu dyrektywy.

⁽²⁾ Zob. wkład Europejskiego Systemu Banków Centralnych do publicznych konsultacji Komisji w sprawie technicznych szczegółów możliwych ram UE na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków, maj 2011 r., s. 4 i 5. Wszystkie dokumenty EBC, o których mowa w niniejszej opinii, są publikowane na stronie internetowej EBC pod adresem: <http://www.ecb.europa.eu> Zob. także proponowaną zmianę nr 3.

⁽³⁾ Zob. art. 27 ust. 1 lit. a) projektu dyrektywy.

⁽⁴⁾ Zob. art. 27 ust. 2 lit. d) pkt (i) i (ii) projektu dyrektywy.

⁽⁵⁾ Zob. art. 27 ust. 2 lit. d) akapit drugi projektu dyrektywy.

⁽⁶⁾ Zob. art. 27 ust. 2 lit. d) projektu dyrektywy w związku z art. 2 pkt 26. Zob. także proponowane zmiany nr 2 i 8.

zaangażowane w procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przyczyniając się do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy jednoczesnym zmniejszaniu ryzyka niezamierzonego negatywnego wpływu na wykonywanie zadań banków centralnych oraz na funkcjonowanie systemów płatności i systemów rozrachunku. W tym kontekście banki centralne mogą brać udział w ocenie planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z punktu widzenia stabilności finansowej, np. prawdopodobieństwa wystąpienia warunków, które mogą prowadzić do niekontrolowanego procesu eliminacji dźwigni finansowej. Banki centralne mogą również zostać włączone w ocenę możliwych działań organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę to, że jednym z głównych celów jest uniknięcie zakłóceń systemowych⁽¹⁾. EBC uważa zatem za niezbędne zapewnienie przez państwa członkowskie, aby w przypadkach, gdy bank centralny sam nie jest organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwy organ i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadził odpowiednią wymianę informacji z bankiem centralnym⁽²⁾.

- 3.2. Projekt dyrektywy stanowi, że plany naprawy sporządzane i utrzymywane przez instytucje, służące przywróceniu stabilnej sytuacji finansowej danej instytucji w przypadku znaczącego pogorszenia się tej sytuacji, nie przewidują dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego lub otrzymania takiego wsparcia. Zawierają one natomiast – w stosownych przypadkach – analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić o skorzystanie z instrumentów banku centralnego w trudnych warunkach rynkowych, z wykorzystaniem dostępnego zabezpieczenia⁽³⁾. EBC pragnie podkreślić, że przepis ten nie powinien w żaden sposób naruszać uprawnień banków centralnych do decydowania w sposób niezależny i swobodny o dostarczaniu płynności banku centralnego wypłacalnemu instytucjom kredytowym, zarówno w standardowych operacjach polityki pieniężnej, jak i awaryjnego wsparcia płynności, w granicach wyznaczonych przez zakaz finansowania ze środków banku centralnego zawarty w Traktacie⁽⁴⁾.
- 3.3. Projekt dyrektywy nakazuje państwom członkowskim, aby do swoich „zestawów instrumentów” restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji włączyły uprawnienie do utworzenia i prowadzenia instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami. Projekt dyrektywy stanowi, że instytucja pomostowa jest w całości lub częściowo własnością co najmniej jednego organu publicznego oraz że podmiot zarządzający aktywami jest w całości własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również sam organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽⁵⁾. W przypadkach, gdy bank centralny występuje jako organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽⁶⁾, dla uniknięcia wątpliwości powinno być jasne, że bank centralny w żadnym przypadku nie przejmuje ani nie finansuje zobowiązań tych podmiotów. Rola banku centralnego jako właściciela takiej jednostki musi w każdych okolicznościach pozostać zgodna z zakazem finansowania ze środków banku centralnego wynikającym z art. 123 Traktatu, uzupełnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 3603/93⁽⁷⁾. Zakazuje on między innymi finansowania przez bank centralny zobowiązań sektora publicznego wobec osób trzecich. Ponadto rola ta musi być wykonywana bez uszczerbku dla niezależności banku centralnego, w szczególności dla jego niezależności finansowej i instytucjonalnej.
- 3.4. EBC zwraca uwagę, że projekt dyrektywy zawiera jedynie minimalne kryteria, jakie powinny spełniać instytucje pomostowe i podmioty zarządzające aktywami przed ich ustanowieniem przez organy publiczne. EBC pragnie zaakcentować, że jedną z najważniejszych kwestii mających wpływ na legitymację i odpowiedzialność przy korzystaniu z funduszy publicznych jest przejrzyste finansowanie, którego zapewnienie jest pożądane dla Eurosystemu. W tym względzie EBC wyraża zadowolenie, że zgodnie z projektem dyrektywy koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny co do zasady być ponoszone przez akcjonariuszy i wierzycieli, a w przypadku, gdy ich środki finansowe nie są wystarczające, przez mechanizmy finansowania⁽⁸⁾. Jednakże EBC podkreśla, że w myśl zakazu finansowania ze środków banku centralnego banki centralne nie mogą finansować takich mechanizmów finansowania. Ma to w szczególności wpływ na wyliczenie alternatywnych sposobów finansowania⁽⁹⁾ w projekcie dyrektywy⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Zob. także wkład Europejskiego Systemu Banków Centralnych do publicznych konsultacji Komisji w sprawie technicznych szczegółów możliwych ram UE na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków, maj 2011 r., s. 6, pkt 9.

⁽²⁾ Pod tym względem art. 74 ust. 3 lit. b) projektu stanowi krok we właściwym kierunku, lecz nie jest on wystarczający dla zapewnienia odpowiedniego zakresu wymiany informacji i współpracy. Zob. także proponowane zmiany nr 4 i 23.

⁽³⁾ Zob. art. 5 ust. 3 projektu dyrektywy oraz art. 9 ust. 2 projektu dyrektywy w zakresie, w jakim dotyczy on planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

⁽⁴⁾ Zob. raport o konwergencji EBC z 2012 r., s. 29. Zob. także proponowaną zmianę nr 1.

⁽⁵⁾ Zob. art. 34 ust. 2 i art. 36 ust. 2 projektu dyrektywy.

⁽⁶⁾ Zob. opinię EBC CON/2011/39.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3603/93 z dnia 13 grudnia 1993 r. określające definicje w celu zastosowania zakazów określonych w art. 104 i art. 104b ust. 1 Traktatu (Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 1).

⁽⁸⁾ Zob. art. 92 ust. 2 projektu dyrektywy.

⁽⁹⁾ Zob. art. 96 projektu dyrektywy.

⁽¹⁰⁾ Zob. opinię EBC CON/2011/103, pkt 4 i zob. opinię EBC CON/2010/83, pkt 6.3.

4. **Zaangażowanie krajowych wyznaczonych organów w ocenę planów naprawy**

Projekt dyrektywy stanowi, że właściwe organy dokonują przeglądu planów naprawy w celu zapewnienia, między innymi, ich skutecznego wdrażania w trudnej sytuacji finansowej i bez wywoływania znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, także w przypadku, gdy inne instytucje wdrażają plany naprawy w tym samym okresie⁽¹⁾. Dla zapewnienia, aby podczas dokonywania takiego przeglądu zostały wzięte pod uwagę wszelkie istotne kwestie o znaczeniu systemowym, w tym ogólne skutki jednoczesnego wdrażania planów naprawy, które może prowadzić do zachowań procyklicznych i „stadnych”, EBC uważa za niezbędne, aby właściwe organy dokonywały oceny w porozumieniu z właściwymi krajowymi wyznaczonymi organami w przypadkach, gdy nie są one tożsame⁽²⁾.

5. **Wsparcie finansowe w ramach grupy**

Projekt dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty należące do grupy mogły zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy⁽³⁾. EBC dostrzega uzasadnienie tego wymogu, w szczególności polegające na tym, że umowy takie, po zatwierdzeniu przez właściwe organy, mogą być przedkładane do zatwierdzenia zgromadzeniu akcjonariuszy każdego podmiotu należącego do grupy, który zamierza zostać stroną umowy. EBC zwraca jednak uwagę, że wdrożenie tych dobrowolnych umów w krajowych systemach prawnych wiąże się ze skomplikowanymi kwestiami prawnymi. Korzystanie z nich będzie także zależało od tego, na ile ich postanowienia będą w stanie współistnieć z krajowymi przepisami w zakresie prawa podatkowego, upadłościowego i prawa spółek, na przykład w odniesieniu do zasady, że umowy w ramach grupy mają być zawierane na zasadach obowiązujących w obrocie między niezależnymi podmiotami⁽⁴⁾. W związku z tym EBC jest zdania, że konieczne może okazać się dalsze rozważenie, czy dodatkowe przepisy są zasadne dla zapewnienia pewności prawa i wykonalności w odniesieniu do umów grupowych, które zostały zatwierdzone i wdrożone zgodnie z takimi dobrowolnymi umowami.

6. **Instrument umorzenia lub konwersji długu oraz uprawnienia dotyczące umorzenia zobowiązań**

- 6.1. EBC z zadowoleniem przyjmuje rozwój mechanizmu umorzenia lub konwersji długu służącego pokrywaniu strat instytucji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością. Mechanizm umorzenia lub konwersji długu powinien zostać opracowany w sposób zgodny z uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym kluczowymi właściwościami skutecznego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽⁵⁾, w szczególności dotyczy to uprawnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do dokonania – w ramach systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – umorzenia lub konwersji szerokiego zakresu zobowiązań zgodnie z hierarchią wierzycieli, jaka znalazłaby zastosowanie w przypadku likwidacji. EBC popiera wprowadzenie takiego instrumentu umorzenia lub konwersji długu przez państwa członkowskie najpóźniej od dnia 1 stycznia 2018 r.⁽⁶⁾. Pozwoliłoby to również na prowadzenie dalszych prac nad umorzeniem i konwersją, a mianowicie nad możliwością wprowadzenia minimalnych wymogów dla docelowego poziomu wybranych instrumentów umorzenia lub konwersji przy jednoczesnym utrzymaniu ogólnego zakresu umorzenia lub konwersji. Ponadto EBC zamierza przyczynić się do prowadzenia dalszej analizy praktycznych implikacji stosowania umorzenia lub konwersji jako narzędzia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym także w odniesieniu do możliwości przyspieszonej realizacji, możliwości uwzględniania „kaskadowego uprzywilejowania” w pokrywaniu strat, mechanizmu konwersji lub umorzenia⁽⁷⁾ oraz możliwego wpływu na rynki instrumentów pochodnych. W tym kontekście opracowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu i instrumentu banku pomostowego powinno być analizowane wspólnie ze względu na zdolność drugiego z tych instrumentów do powielenia znacznej części wyników pierwszego.
- 6.2. EBC jest zdania, że środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być przyjmowane w przypadkach uzasadnionych okolicznościami i powinny im towarzyszyć odpowiednie warunki mające na celu ograniczenie pokusy nadużyć⁽⁸⁾. Jak stwierdzono powyżej, proces likwidacji instytucji

⁽¹⁾ Zob. art. 6 ust. 2 lit. b) projektu dyrektywy.

⁽²⁾ Zob. proponowaną poprawkę nr 5.

⁽³⁾ Zob. art. 16–22 projektu dyrektywy.

⁽⁴⁾ Wymóg, aby umowy grupowe były zawierane na zasadach obowiązujących między niezależnymi konkurentami, jest podstawową zasadą prawa spółek w prawie wszystkich państwach członkowskich z wyjątkiem Hiszpanii. Zob. raport DBB Law dla DG Markt z 2008 r. w sprawie ograniczeń prawnych dotyczących przenoszenia aktywów w ramach grupy, który szczególnie podkreślił to ryzyko.

⁽⁵⁾ Zob. „Kluczowe właściwości skutecznego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych”, październik 2011 r., dokument dostępny na stronie internetowej Rady Stabilności Finansowej pod adresem: <http://www.financialstabilityboard.org>

⁽⁶⁾ Zob. art. 115 ust. 1 akapit trzeci projektu dyrektywy.

⁽⁷⁾ Zob. także wkład Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) do publicznych konsultacji Komisji w sprawie technicznych szczegółów możliwych ram UE na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków, maj 2011 r., s. 4.

⁽⁸⁾ Zob. także wkład ESBC do publicznych konsultacji Komisji w sprawie technicznych szczegółów możliwych ram UE na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków, maj 2011 r., s. 5.

będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością powinien co do zasady odbywać się w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, a w przypadkach, gdy zostanie to uznane za niezbędne – przy użyciu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym kontekście uprawnienia do umorzenia lub konwersji długu, jako instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny być stosowane przede wszystkim w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych instytucji, które utraciły rentowność. EBC jest zdania, że możliwość korzystania z umorzenia lub konwersji długu w celu umożliwienia instytucji będącej na progu upadłości lub zagrożonej upadłością kontynuowania działalności ⁽¹⁾ powinna być brana pod uwagę jedynie w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach.

EBC popiera łączenie w każdym przypadku instrumentu umorzenia lub konwersji długu ze zmianą zarządu, a następnie restrukturyzacją instytucji i jej działalności w sposób uwzględniający przyczyny, które doprowadziły do zagrożenia upadłością ⁽²⁾.

- 6.3. Projekt dyrektywy stanowi, że EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie z wdrożenia wymogu, aby instytucje przez cały czas utrzymywały kwotę łączną funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych, wyrażoną jako odsetek łącznych zobowiązań instytucji ⁽³⁾. EBC wzywa do dalszego prowadzenia prac nad oceną, czy minimalny wymóg dla umorzenia lub konwersji powinien być wyrażony jako odsetek łącznych zobowiązań, czy też jako odsetek aktywów ważonych ryzykiem. To drugie podejście ma tę zaletę, że pozwala na wzięcie pod uwagę ryzykowności aktywów danej instytucji. EBC zaleca, aby ocenę taką przeprowadził EUNB. EBC zaleca również, aby EUNB przedstawił Komisji ocenę wpływu tego wymogu na instytucje oraz ocenę tego, czy korzystne byłoby wprowadzenie wymogu, który zakazałby lub ograniczył utrzymywanie instrumentów kwalifikujących się do umorzenia lub konwersji w sektorze bankowym.
- 6.4. Projekt dyrektywy stanowi, że przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia do umorzenia ⁽⁴⁾. Zatem umorzenie instrumentów kapitałowych stanowi uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ⁽⁵⁾, które wydaje się mieć zastosowanie zanim instytucja zostanie objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. EBC popiera uprawnienie organów do umorzenia instrumentów kapitałowych przed objęciem instytucji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ze względu na rekapitalizację instytucji, dla uniknięcia wątpliwości EBC zaleca wyraźne wyjaśnienie tego w projekcie dyrektywy. Przydatne byłyby także studium przypadku oraz symulacja wdrożenia instrumentu umorzenia lub konwersji wykonana przez Komisję w celu wyjaśnienia współzależności pomiędzy poszczególnymi stadiami procedury umorzenia lub konwersji.

7. Finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz docelowa wielkość systemów finansowania

- 7.1. Odpowiednie ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zapewnić, aby koszty procedury były ponoszone przede wszystkim przez akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz przez ogólnie rozumiany sektor prywatny. EBC przyjmuje zatem z zadowoleniem fakt, że uprawnienia i instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w projekcie dyrektywy umożliwiają organom obciążenie kosztami finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji akcjonariuszy i wierzycieli. Ponadto projekt dyrektywy wprowadza dwa dodatkowe źródła finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji: krajowe mechanizmy finansowania i opłaty na rzecz systemów gwarantowania depozytów ⁽⁶⁾.
- 7.2. Uznając korzyści z wprowadzenia dodatkowych źródeł finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, EBC wyraża opinię, że ambitna propozycja utworzenia europejskiego systemu mechanizmów finansowania nie rozwiąże istotnych kwestii wynikających z transgranicznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takich jak koordynacja i podział kosztów procedury. Dodatkową komplikacją dla istnienia 27 krajowych mechanizmów finansowania, kontrolowanych przez krajowe organy, jest proponowany system zaciągania pożyczek, któremu brakuje jasności w odniesieniu do istotnych szczegółów, takich jak prawa i obowiązki pożyczkodawców i pożyczkobiorców.

⁽¹⁾ Za kontynuację działalności uważa się sytuację, gdy instytucja poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji funkcjonuje i w przewidywalnej przyszłości nie jest planowana jej likwidacja. Stanowi to przeciwieństwo zaprzestania działalności, gdy podstawowe funkcje bankowe są zachowane, lecz wykonuje je inna jednostka niż ta, która w procesie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest likwidowana.

⁽²⁾ Zob. motyw 46 projektu dyrektywy.

⁽³⁾ Zob. art. 39 ust. 6 projektu dyrektywy.

⁽⁴⁾ Zob. art. 51 ust. 1 projektu dyrektywy.

⁽⁵⁾ Zob. art. 56 ust. 1 lit. f) projektu dyrektywy.

⁽⁶⁾ Artykuł 96. W zakresie, w jakim mechanizmy finansowania miałyby również zaciągać pożyczki w banku centralnym, mogłoby to sprowadzać się do finansowania ze środków banku centralnego. Zob. w tym kontekście pkt 3.4 i zmianę nr 29.

8. Wykorzystanie systemów gwarantowania depozytów w finansowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

- 8.1. Projekt dyrektywy stanowi, że system gwarantowania depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, jest odpowiedzialny do wysokości strat, które poniósłby w sytuacji prowadzenia zwykłego postępowania upadłościowego⁽¹⁾. Znaczący wpływ na zaangażowanie systemów gwarantowania depozytów może mieć sposób traktowania depozytów objętych gwarancją przy ich przenoszeniu do banku pomostowego. Stopień, w jakim system gwarantowania depozytów uczestniczy w finansowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wpływa – przy pozostałych czynnikach niezmiennych – na poziom finansowania z dwóch pozostałych źródeł: mechanizmów finansowania oraz niezabezpieczonych wierzycieli. Tego rodzaju niepewność po stronie wierzycieli może powodować wzrost ryzyka masowego wycofywania aktywów przez wierzycieli, klientów i innych kontrahentów, co – gdyby zostało zrealizowane – może zagrozić głównemu celowi całego systemu.
- 8.2. Projekt dyrektywy umożliwia państwom członkowskim postanowienie, aby dostępne środki finansowe systemów gwarantowania depozytów utworzonych na ich terytorium były wykorzystane do finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽²⁾. EBC popiera wprowadzenie tego przepisu, ponieważ umożliwia on osiągnięcie synergii pomiędzy systemami gwarantowania depozytów a finansowaniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jednak uważa za bardzo istotne, aby w żaden sposób nie prowadził on do zagrożenia podstawowej funkcji systemów gwarantowania depozytów, jaką jest ochrona depozytów objętych gwarancją. EBC z zadowoleniem przyjmuje fakt, że – w sytuacjach, gdy system gwarantowania depozytów ma jednocześnie wykorzystywać dostępne środki do finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i do realizacji swojej zwykłej funkcji, czyli wypłat na rzecz deponentów objętych gwarancją, a dostępne środki finansowe nie wystarczają do realizacji wszystkich tych zadań⁽³⁾ – dyrektywa przyznaje wypłaty na rzecz deponentów objętych systemem gwarantowania depozytów.

W tym kontekście EBC zaleca zagwarantowanie pewności prawa poprzez jasne zdefiniowanie roli systemów gwarantowania depozytów w finansowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, jaki instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostanie wybrany i w jaki sposób zostanie on zastosowany.

Zgodnie z projektem dyrektywy państwa członkowskie dopilnowują, by zgodnie z przepisami krajowymi regulującymi zwykłe postępowanie upadłościowe systemy gwarantowania depozytów znajdowały się na tym stopniu uprzywilejowania co niezabezpieczone i nieuprzywilejowane roszczenia⁽⁴⁾. Podejście to wydaje się być niezgodne z tym, że państwom członkowskim zezwolono na uprzywilejowanie roszczeń w odniesieniu do depozytów objętych systemami gwarantowania depozytów. Obecnie sześć państw członkowskich, Bułgaria⁽⁵⁾, Grecja⁽⁶⁾, Łotwa⁽⁷⁾, Węgry⁽⁸⁾, Portugalia⁽⁹⁾ i Rumunia⁽¹⁰⁾, przyznało pierwszeństwo zaspokojenia roszczeniom nabytym przez systemy gwarantowania depozytów w drodze subrogacji po wypłaceniu sum odpowiadających gwarantowanym depozytom, w ten sposób dodatkowo przyczyniając się do zapewnienia odpowiedniego finansowania systemów gwarantowania depozytów.

Poglądy na wpływ przyznania pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń są bardzo rozbieżne, uważa się, że przyznanie pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń deponentów może mieć wpływ na koszty finansowania dostępne dla banków, jak również że inni wierzyciele podejmą większe starania

(1) Zob. art. 99 ust. 1 projektu dyrektywy.

(2) Zob. art. 99 ust. 5 projektu dyrektywy.

(3) Artykuł 99 ust. 8 projektu dyrektywy.

(4) Zob. art. 99 ust. 2 projektu dyrektywy.

(5) Status uprzywilejowanego wierzyciela dla systemów gwarantowania depozytów ustanawia art. 94 ust. 1 Ustawy o niewypłacalności banków (*Darjaven vestnik* nr 92 z 27.9.2002).

(6) Status uprzywilejowanego wierzyciela dla deponentów ustanawia art. 4 ust. 16 ustawy nr 3746/2009 transponującej dyrektywę 2005/14/WE w sprawie ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i dyrektywę 2005/68/WE w sprawie reasekuracji oraz innych przepisów (FEK A 27 z 16.2.2009). Artykuł 13a ust. 4 określa status systemów gwarantowania depozytów.

(7) Ustawa z dnia 5 października 1995 r. o instytucjach kredytowych (LV 163(446) z 24.10.1995). Artykuł 192 ust. 1 wprowadził kolejność uprzywilejowania zaspokojenia roszczeń deponentów, których depozyty posiadają gwarancje w dniu 21 maja 1998 r.

(8) Ustawa CXII z 1996 r. w sprawie instytucji kredytowych i przedsiębiorstw finansowych (*Magyar Közlöny* 1996/109 z 12.12.1996), a w szczególności rozdział XV ustawy zawierający szczegółowe przepisy dotyczące systemów gwarantowania depozytów. Artykuł 183 ust. 1 ustawy nadaje status uprzywilejowanych wszystkim roszczeniom deponentów, a nie tylko gwarantowanym.

(9) Zob. art. 166-A skonsolidowanej wersji dekretu z mocą ustawy nr 298/92 z dnia 31 grudnia 1992 r. w sprawie ram prawnych dla instytucji kredytowych i przedsiębiorstw finansowych (D.R. nr 30, I z 10.2.2012).

(10) Zarządzenie Rządu nr 10/2004 w sprawie sądowego postępowania naprawczego i upadłości instytucji kredytowych, następnie poprawione i uzupełnione, w szczególności art. 38, przyznaje uprzywilejowanie, po rozliczeniu wydatków związanych z postępowaniem upadłościowym, wierzycielnościom wynikającym z gwarantowanych depozytów, w tym wierzycielnościom systemów gwarantowania depozytów wynikającym ze spłacenia deponentów, których depozyty posiadają gwarancje (*Monitorul Oficial al României*, część pierwsza, nr 84 z 30.1.2004).

w celu zabezpieczenia swoich wierzytelności. Z drugiej strony zostanie to w pewnym stopniu ograniczone w zakresie, w jakim uprzywilejowane wierzytelności obejmują tylko gwarantowane depozyty. Ponadto system przyznający pierwszeństwo zaspokojenia deponentom, których depozyty są objęte gwarancją, powinien także ułatwiać korzystanie ze środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o jakich mowa w projekcie dyrektywy (np. instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa czy instrumentu instytucji pomostowej). Z punktu widzenia stabilności finansowej pierwszeństwo zaspokojenia roszczeń z tytułu depozytów objętych gwarancją również jest korzystne, gdyż ogranicza ryzyko masowego wycofywania pieniędzy z banków, potencjalne straty deponentów objętych gwarancją podczas fazy likwidacji, a także ryzyko wyczerpania zasobów systemów gwarantowania depozytów ⁽¹⁾.

9. Podanie do wiadomości publicznej informacji o oferowaniu na sprzedaż

Projekt dyrektywy stanowi, że podanie do wiadomości publicznej informacji o oferowaniu na sprzedaż instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją dokonującej zbycia całości lub części jej działalności w ramach instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa może zostać opóźnione ⁽²⁾. EBC jest zdania, że podanie do wiadomości publicznej informacji dotyczących instrumentów finansowych będących w publicznym obrocie, mających wpływ na cenę, może wymagać opóźnienia również przy stosowaniu innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Odpowiednie przepisy projektu dyrektywy ⁽³⁾ powinny zostać rozszerzone w taki sposób, aby stanowiły ogólną zasadę stosowaną w ramach wszelkich instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sytuacjach, gdy interes instytucji może uzasadniać opóźnienie podania do wiadomości publicznej informacji mających wpływ na cenę.

10. Dalsza harmonizacja zasad dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

10.1. EBC popiera rozwój ram dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji również w odniesieniu do instytucji finansowych niebędących bankami, mających znaczenie systemowe, na przykład zakładów ubezpieczeniowych lub infrastruktur rynkowych ⁽⁴⁾. Będzie to wymagało koordynacji z inicjatywami międzynarodowymi.

10.2. Należy kontynuować starania w kierunku dalszej minimalnej harmonizacji przepisów dotyczących upadłości we wszystkich państwach członkowskich. Obecnie istniejące rozbieżności w przepisach regulujących upadłość, np. w odniesieniu do kolejności zaspokojenia roszczeń wierzycieli, mają znaczący wpływ na stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności na upłynnienie aktywów i zobowiązań podmiotów będących narzędziami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 29 listopada 2012 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. opinię EBC CON/2011/83.

⁽²⁾ Zob. art. 33 ust. 2 projektu dyrektywy.

⁽³⁾ Zob. art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16).

⁽⁴⁾ Zob. w tym względzie „Commission's Consultation on a possible recovery and resolution framework for financial institutions other than banks” z dnia 5 października 2012 r., dokument dostępny na stronie internetowej Komisji Europejskiej pod adresem: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
Zmiana nr 1 Motyw 21	
<p>„Plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny zakładać dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani narażenia podatników na ryzyko poniesienia strat. Dostępu do instrumentów wsparcia płynności oferowanych przez banki centralne, w tym do nadzwyczajnych instrumentów wsparcia płynności, nie należy uznawać za nadzwyczajne warunki; instytucja jest wypłacalna w momencie zasilenia płynnością, a samo zasilenie nie stanowi elementu szerszego pakietu pomocy; instrument jest w pełni zabezpieczony zabezpieczeniem poddanym redukcji wartości, odpowiednio do jego jakości i wartości rynkowej; bank centralny pobiera od beneficjenta odsetki o stopie odsetek karnych; środek jest podejmowany z własnej inicjatywy banku centralnego, a w szczególności nie jest wsparty żadną kontrgwarancją państwową.”</p>	<p>„Plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny zakładać dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, ani narażenia podatników na ryzyko poniesienia strat. Dostępu do instrumentów wsparcia płynności banku centralnego oferowanych przez banki centralne, w tym do nadzwyczajnych instrumentów wsparcia płynności, nie należy uznawać za nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, o ile spełnione są następujące warunki: instytucja jest wypłacalna w momencie zasilenia płynnością, a samo zasilenie nie stanowi elementu szerszego pakietu pomocy; instrument jest w pełni zabezpieczony zabezpieczeniem poddanym redukcji wartości, odpowiednio do jego jakości i wartości rynkowej; bank centralny pobiera od beneficjenta odsetki o stopie odsetek karnych; środek jest podejmowany z własnej inicjatywy banku centralnego, a w szczególności nie jest wsparty żadną kontrgwarancją państwową.”</p>

Uzasadnienie

Banki centralne dostarczają płynności uprawnionym kontrahentom uczestniczącym w systemie TARGET2 lub operacjach polityki pieniężnej (2) w celu wspierania sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych i urzeczywistniania polityki pieniężnej. Ponadto banki centralne mogą, wyjątkowo i po przeanalizowaniu konkretnego przypadku, zapewniać wsparcie płynnościowe instytucjom kredytowym, które chwilowo utraciły płynność, lecz są wypłacalne (3). Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie, aby plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakładały dostępu do wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny. Banki centralne decydują w sposób niezależny i swobodny o dostarczaniu płynności banku centralnego wypłacalnym instytucjom kredytowym, w granicach wyznaczonych przez zakaz finansowania ze środków banku centralnego zawarty w Traktacie (4).

Zmiana nr 2

Motyw 24

„Ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przewidywać uruchomienie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednim terminie, zanim księgi rachunkowe instytucji finansowej wykażą niewypłacalność i zanim ulegną wyczerpaniu jej fundusze własne. Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna zostać uruchomiona z chwilą gdy instytucja nie jest w stanie utrzymać rentowności działalności lub prawdopodobnie nie będzie w stanie utrzymać rentowności działalności, a inne środki okazały się niewystarczające do zapobiegnięcia upadłości. Fakt, iż instytucja nie spełnia wymogów dotyczących udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności, nie powinien sam w sobie uzasadniać uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, szczególnie jeśli instytucja jest nadal rentowna lub prawdopodobnie będzie nadal rentowna. Instytucja powinna zostać uznana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, jeżeli narusza lub prawdopodobnie naruszy wymogi kapitałowe, których spełnienie jest konieczne dla zachowania zezwolenia, ponieważ poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej części jej funduszy własnych, bądź prawdopodobnie jest poniesienie przez nią takich strat, lub też w przypadku, gdy aktywa instytucji są lub prawdopodobnie będą niższe od jej zobowiązań, lub gdy instytucja jest lub prawdopodobnie będzie niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności, lub gdy instytucja potrzebuje nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego. Konieczność

„Ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przewidywać uruchomienie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednim terminie, zanim księgi rachunkowe instytucji finansowej wykażą niewypłacalność i zanim ulegną wyczerpaniu jej fundusze własne. Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna zostać uruchomiona z chwilą gdy instytucja nie jest w stanie utrzymać rentowności działalności lub prawdopodobnie nie będzie w stanie utrzymać rentowności działalności, a inne środki okazały się niewystarczające do zapobiegnięcia upadłości. Fakt, iż instytucja nie spełnia wymogów dotyczących udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności, nie powinien sam w sobie uzasadniać uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, szczególnie jeśli instytucja jest nadal rentowna lub prawdopodobnie będzie nadal rentowna. Instytucja powinna zostać uznana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, jeżeli narusza lub prawdopodobnie naruszy wymogi kapitałowe, których spełnienie jest konieczne dla zachowania zezwolenia, ponieważ poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej części jej funduszy własnych, bądź prawdopodobnie jest poniesienie przez nią takich strat, lub też w przypadku, gdy aktywa instytucji są lub prawdopodobnie będą niższe od jej zobowiązań, lub gdy instytucja jest lub prawdopodobnie będzie niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności, ~~lub gdy instytucja potrzebuje nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego. Konieczność~~

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
<p>skorzystania przez instytucję z nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny nie powinna sama w sobie stanowić okoliczności wskazującej, że instytucja jest lub w najbliższej przyszłości będzie niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności. W celu utrzymania stabilności finansowej, w szczególności w przypadku systemowego niedoboru płynności, gwarancje państwowe dotyczące instrumentów wsparcia płynności udostępnianych przez banki centralne lub gwarancje państwowe dotyczące nowo wyemitowanych zobowiązań nie powinny prowadzić do uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli spełniony jest szereg warunków. Środki obejmujące gwarancje państwowe powinny zostać w szczególności zatwierdzone zgodnie z ramami pomocy państwa i nie powinny stanowić elementu szerszego pakietu pomocy, a stosowanie tych środków powinno być ściśle ograniczone w czasie. W obu przypadkach bank musi być wypłacalny.”</p>	<p>skorzystania przez instytucję z nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny nie powinna sama w sobie stanowić okoliczności wskazującej, że instytucja jest lub w najbliższej przyszłości będzie niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności. W celu utrzymania stabilności finansowej, w szczególności w przypadku systemowego niedoboru płynności, gwarancje państwowe dotyczące instrumentów wsparcia płynności udostępnianych przez banki centralne lub gwarancje państwowe dotyczące nowo wyemitowanych zobowiązań nie powinny prowadzić do uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli spełniony jest szereg warunków. Środki obejmujące gwarancje państwowe powinny zostać w szczególności zatwierdzone zgodnie z ramami pomocy państwa i nie powinny stanowić elementu szerszego pakietu pomocy, a stosowanie tych środków powinno być ściśle ograniczone w czasie. W obu przypadkach bank musi być wypłacalny.”</p>

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu wyjaśnienie, że określenie okoliczności, w jakich instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, powinno być oparte na ocenie sytuacji ostrożnościowej dokonywanej przez właściwe organy. Ocena, czy istnieje konieczność pomocy ze strony państwa, będzie wymagała udziału organów ochrony konkurencji. Zob. także uzasadnienie zmiany nr 10.

Zmiana nr 3

Artykuł 2

<p>„Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) »restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja« oznacza restrukturyzację instytucji w celu zapewnienia ciągłości jej podstawowych funkcji, utrzymania stabilności finansowej i przywrócenia rentowności części lub całości tej instytucji;</p> <p>[...]”</p>	<p>„Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) »restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja« oznacza restrukturyzację instytucji w celu zapewnienia ciągłości jej podstawowych funkcji, utrzymania stabilności finansowej i przywrócenia rentowności części lub tej instytucji lub, wyjątkowo i w uzasadnionych przypadkach, jej całości;</p> <p>[...]”</p> <p>(84) »krajowy wyznaczony organ« oznacza wyznaczony organ w rozumieniu odpowiednich aktów prawa Unii.”</p>
---	---

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu podkreślenie, że instytucja będąca na progu upadłości lub nierentowna co do zasady powinna podlegać likwidacji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. Jeśli zostanie to uznane za niezbędne, restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji powinna być przeprowadzona przy zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a dopiero w ostateczności instytucja może zostać zrestrukturyzowana przy założeniu kontynuowania przez nią działalności. EBC szczególnie podkreśla znaczenie postawienia wymogu, aby restrukturyzacji przy założeniu kontynuowania działalności zawsze towarzyszyły odpowiednie środki mające na celu ograniczenie pokusy nadużyć. Na przykład, w celu osiągnięcia zbieżności z głównymi celami polityki ⁽⁵⁾ straty powinni pokryć akcjonariusze oraz niezabezpieczeni wierzyciele a zarząd powinien zostać wymieniony. Gdy te środki finansowe nie są wystarczające, powinny zostać wykorzystane mechanizmy finansowania. EBC pragnie zaakcentować, że jedną z najważniejszych kwestii mających wpływ na legitymację i odpowiedzialność przy korzystaniu z funduszy publicznych jest przejrzyste finansowanie, którego zapewnienie jest pożądane dla Eurosystemu. EBC podkreśla, że – zgodnie z zakazem finansowania ze środków banku centralnego ⁽⁶⁾ – banki centralne nie mogą finansować takich mechanizmów finansowania.

W proponowanej zmianie nr 5 został użyty termin „krajowy wyznaczony organ”, wymaga on zatem zdefiniowania.

Zmiana nr 4

Artykuł 3 ust. 5a (nowy)

<p>Brak tekstu.</p>	<p>„Jeżeli organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczonym zgodnie z ust. 1 nie jest bank centralny, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie informuje bank centralny o wszystkich decyzjach podejmowanych na mocy niniejszej dyrektywy.”</p>
---------------------	---

Uzasadnienie

Projekt dyrektywy stanowi, że organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą być organy właściwe do celów nadzoru na potrzeby stosowania dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE, banki centralne, właściwe ministerstwa lub inne organy administracji publicznej ⁽⁷⁾. Banki centralne mają jasno określone zadania w zakresie stabilności systemu finansowego ⁽⁸⁾, co uzasadnia konieczność przekazywania istotnych informacji właściwemu bankowi centralnemu w przypadku, gdy organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest inny organ administracji publicznej.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
Zmiana nr 5 Artykuł 6 ust. 2	
„Właściwe organy dokonują przeglądu tych planów i oceniają, w jakim zakresie każdy plan spełnia wymogi określone w art. 5 oraz następujące kryteria:”	„Właściwe organy, w porozumieniu z krajowymi wyznaczonymi organami , dokonują przeglądu tych planów i oceniają, w jakim zakresie każdy plan spełnia wymogi określone w art. 5 oraz następujące kryteria:”

Uzasadnienie

Projekt dyrektywy stanowi, że właściwe organy dokonują przeglądu planów naprawy w celu zapewnienia ich skutecznego wdrażania w trudnej sytuacji finansowej i bez wywoływania znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, także w przypadku, gdy inne instytucje wdrażają plany naprawy w tym samym okresie. Dla zapewnienia, aby podczas dokonywania takiego przeglądu zostały w pełni wzięte pod uwagę kwestie o znaczeniu systemowym, w przeglądzie powinny brać udział właściwe krajowe wyznaczone organy w przypadku, gdy są one tożsame z właściwymi organami. Zob. także proponowaną zmianę nr 3, zawierającą definicję tego terminu.

Zmiana nr 6 Artykuł 9 ust. 2	
„W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się szereg scenariuszy, w tym fakt, że upadłość może mieć charakter indywidualny lub może wystąpić w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 91.”	„W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się szereg scenariuszy, w tym fakt, że upadłość może mieć charakter indywidualny lub może wystąpić w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, ani awaryjnego wsparcia płynności ze środków banku centralnego , poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 91.”

Uzasadnienie

Proponowana zmiana podkreśla, że banki centralne decydują w sposób niezależny i swobodny o dostarczaniu płynności banku centralnego, w tym awaryjnego wsparcia płynności, wypłacalnym instytucjom kredytowym, w granicach wyznaczonych przez zakaz finansowania ze środków banku centralnego zawarty w Traktacie (9). Zob. także uzasadnienie proponowanej zmiany nr 7.

Zmiana nr 7 Artykuł 13 ust. 1	
„Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, oceniły, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i grup bez zakładania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 91. Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub grupy jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja tej instytucji lub grupy w ramach zwykłego postępowania upadłościowego albo jej restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie różnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie powodując znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma odnośna instytucja, uwzględniając sytuację gospodarczą lub stabilność finansową w tym samym bądź innym państwie członkowskim lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji	„Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, oceniły, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i grup bez zakładania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, ani awaryjnego wsparcia płynności ze środków banku centralnego , poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 91. Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub grupy jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja tej instytucji lub grupy w ramach zwykłego postępowania upadłościowego albo jej restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie różnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie powodując znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma odnośna instytucja, uwzględniając sytuację gospodarczą lub stabilność finansową w tym samym bądź innym państwie członkowskim

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
krytycznych wykonywanych przez tę instytucję lub grupę, albo ponieważ można je łatwo oddzielić w rozsądnym terminie albo w inny sposób.”	lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez tę instytucję lub grupę, albo ponieważ można je łatwo oddzielić w rozsądnym terminie albo w inny sposób.”

Uzasadnienie

Proponowana zmiana podkreśla, że banki centralne decydują w sposób niezależny i swobodny o dostarczaniu płynności banku centralnego, w tym awaryjnego wsparcia płynności, wypłacalnym instytucjom kredytowym, w granicach wyznaczonych przez zakaz finansowania ze środków banku centralnego zawarty w Traktacie ⁽¹⁰⁾. Zob. także uzasadnienie proponowanej zmiany nr 6.

Zmiana nr 8

Artykuł 26 ust. 2 lit. e)

„ochrona deponentów objętych zakresem dyrektywy 94/19/WE i inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE;”	„ochrona deponentów objętych zakresem w rozumieniu art. 1 dyrektywy 94/19/WE i inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE;”
---	---

Uzasadnienie

EBC jest zdania, że baza deponentów instytucji kredytowych stanowi źródło finansowania, które powinno być wzmocnione. Należy zatem poszerzyć cel restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określony w art. 26 ust. 2 lit. e) tak, aby obejmował on wszystkie depozyty zdefiniowane w art. 1 dyrektywy 94/19/WE, bez limitu 100 000 EUR.

Zmiana nr 9

Artykuł 27 ust. 1 lit. a)

<p>„Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 lit. a), tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością;</p> <p>b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieją uzasadnione podstawy, by jakiegokolwiek alternatywne działanie sektora prywatnego lub organów nadzoru, inne niż działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w stosunku do instytucji, mogło w odpowiednim okresie czasu zapobiec upadłości instytucji;</p> <p>c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 3.”</p>	<p>„Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 lit. a), tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością;</p> <p>b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieją uzasadnione podstawy, by jakiegokolwiek alternatywne działanie sektora prywatnego lub organów nadzoru, inne niż działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w stosunku do instytucji, mogło w odpowiednim okresie czasu zapobiec upadłości instytucji;</p> <p>c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 3.”</p>
---	--

Uzasadnienie

Projekt dyrektywy stanowi, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością. Instytucję uznaje się za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością wtedy, gdy nie spełnia ona pewnych kryteriów ostrożnościowych. EBC jest zdania, że stwierdzenia tego powinien dokonywać tylko właściwy organ, ze względu na rolę tych organów jako organów nadzoru ostrożnościowego i regulacyjnych. Właściwe organy są najlepiej przygotowane do określenia, czy zaistniała którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 27 ust. 2 projektu dyrektywy,

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
<p>np. czy instytucja narusza wymogi kapitałowe w sposób, który uzasadniałby cofnięcie zezwolenia. Ponadto zmiana ta ma zapewnić zgodność z art. 74 ust. 1 projektu dyrektywy, który zobowiązuje organ zarządzający instytucji do powiadomienia właściwego organu, jeżeli uzna on, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością.</p>	
<p>Zmiana nr 10 Artykuł 27 ust. 2</p>	
<p>„Do celów ust. 1 lit. a) uznaje się, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:</p> <p>[...]</p> <p>d) instytucja wymaga nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, chyba że, w celu utrzymania stabilności finansowej, wymaga jednego z poniższych:</p> <p>(i) gwarancji rządowej celem zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na standardowych warunkach (instrument jest w pełni zabezpieczony zabezpieczeniem poddanym redukcji wartości, odpowiednio do jego jakości i wartości rynkowej, a bank centralny pobiera od beneficjenta odsetki o stopie odsetek karnych); lub</p> <p>(ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań w celu zaradzenia poważnym zakłóceniem gospodarczym w państwie członkowskim.</p> <p>W obydwu przypadkach wskazanych w ppkt (i) i (ii) środki gwarancyjne są stosowane wyłącznie w odniesieniu do wypłacalnych instytucji finansowych, nie stanowią elementu szerszego pakietu pomocy, podlegają zatwierdzeniu zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy państwa i są stosowane przez okres wynoszący maksymalnie trzy miesiące.”</p>	<p>„Do celów ust. 1 lit. a) uznaje się, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:</p> <p>[...]</p> <p>d) instytucja wymaga nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, chyba że, w celu utrzymania stabilności finansowej, wymaga jednego z poniższych:</p> <p>(i) gwarancji rządowej celem zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na standardowych warunkach (instrument jest w pełni zabezpieczony zabezpieczeniem poddanym redukcji wartości, odpowiednio do jego jakości i wartości rynkowej, a bank centralny pobiera od beneficjenta odsetki o stopie odsetek karnych); lub</p> <p>(ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań w celu zaradzenia poważnym zakłóceniem gospodarczym w państwie członkowskim.</p> <p>W obydwu przypadkach wskazanych w ppkt (i) i (ii) środki gwarancyjne są stosowane wyłącznie w odniesieniu do wypłacalnych instytucji finansowych, nie stanowią elementu szerszego pakietu pomocy, podlegają zatwierdzeniu zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy państwa i są stosowane przez okres wynoszący maksymalnie trzy miesiące.”</p>

Uzasadnienie

Projekt dyrektywy wymaga, aby instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były stosowane przed ewentualnymi zastrzykami kapitałowymi z sektora publicznego lub innymi równoważnymi rodzajami nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego na rzecz instytucji ⁽¹⁾. Chociaż EBC w pełni popiera ten przepis, to jednak wyraża pogląd, że obowiązki organów powinny być jasno zdefiniowane w interesie szybkiego i skutecznego prowadzenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Proponowana zmiana ma na celu wyjaśnienie, że określenie okoliczności, w jakich instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, powinno być oparte na ocenie dokonanej przez właściwe organy. Ponadto nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe jest definiowane jako pomoc państwa udzielana nie tylko w celu przywrócenia rentowności, płynności i wypłacalności instytucji, lecz także dla utrzymania jej rentowności, płynności i wypłacalności ⁽²⁾. Nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe zapewniane w celu utrzymania instytucji będącej w dobrej kondycji finansowej nie powinno samo w sobie stanowić okoliczności uzasadniającej stwierdzenie, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością. Ponadto EBC jest zdania, że określenie okoliczności, w jakich instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, powinno być oparte wyłącznie na ocenie jej sytuacji ostrożnościowej i nie powinno obejmować oceny konieczności udzielenia pomocy przez państwo. W tym względzie przepis stanowiący, iż „uznaje się, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością”, jeżeli „wymaga nadzwyczajnego wsparcia finansowego sektora publicznego”, a więc pomocy państwa, nie ustanawia sam w sobie odpowiedniego obiektywnego kryterium.

Zob. także proponowaną zmianę nr 2.

Zmiana nr 11

Artykuł 29

<p>„1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia</p>	<p>„1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia</p>
--	--

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszystkie stosowne środki celem zagwarantowania, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z następującymi zasadami:</p> <p>a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń określoną w niniejszej dyrektywie;</p> <p>c) następuje wymiana kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>d) osoby należące do kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ponoszą straty, które zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego są współmierne do ich osobistej odpowiedzialności za upadłość instytucji;</p> <p>e) o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani ten sam w sposób;</p> <p>f) żaden z wierzycieli nie ponosi strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.</p>	<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszystkie stosowne środki celem zagwarantowania, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z następującymi zasadami:</p> <p>a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń określoną w niniejszej dyrektywie;</p> <p>c) następuje wymiana kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>d) osoby należące do kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ponoszą straty, które zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego są współmierne do ich osobistej odpowiedzialności za upadłość instytucji;</p> <p>e) o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;</p> <p>f) żaden z wierzycieli nie ponosi strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego;</p> <p>g) roszczenia deponentów, których depozyty są gwarantowane zgodnie z dyrektywą 94/19/WE, są odpowiednio chronione na wypadek niewypłacalności instytucji kredytowej.</p>
<p>2. Jeżeli instytucja jest podmiotem należącym do grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który ogranicza do minimum wpływ na instytucje powiązane oraz całą grupę, a także ogranicza do minimum negatywne skutki dla stabilności finansowej w Unii, a w szczególności w państwach, w których grupa prowadzi działalność.</p>	<p>2. W celu wykonania ust. 1 lit. g) państwa członkowskie dopilnowują, by:</p>
	<p>(i) roszczenia deponentów, których depozyty są gwarantowane zgodnie z dyrektywą 94/19/WE, otrzymały status roszczeń uprzywilejowanych, tak aby w przypadku niewypłacalności instytucji kredytowej przysługiwało im pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniami wierzycieli zwykłych, niezabezpieczonych i nieuprzywilejowanych;</p> <p>(ii) system gwarancji depozytów wstępujący w prawa deponentów, których depozyty są gwarantowane zgodnie z dyrektywą 94/19/WE, otrzymał roszczenie uprzywilejowane, odpowiadające wyższej kategorii zaspokojenia niż przysługująca deponentom na podstawie pkt (i), lecz jedynie w zakresie, w jakim dotyczy to płatności na rzecz deponentów do wysokości ich gwarantowanych depozytów w ramach systemu.</p>
<p>3. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwa członkowskie zapewniają w stosownych przypadkach zgodność z unijnymi ramami pomocy państwa.”</p>	<p>3. Jeżeli instytucja jest podmiotem należącym do grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który ogranicza do minimum wpływ na instytucje powiązane oraz całą grupę, a także ogranicza do minimum negatywne skutki dla stabilności finansowej w Unii, a w szczególności w państwach, w których grupa prowadzi działalność.</p>

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
	<p>4. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwa członkowskie zapewniają w stosownych przypadkach zgodność z unijnymi ramami pomocy państwa.”</p>

Uzasadnienie

Obecnie sześć państw członkowskich, Bułgaria ⁽¹³⁾, Grecja ⁽¹⁴⁾, Łotwa ⁽¹⁵⁾, Węgry ⁽¹⁶⁾, Portugalia ⁽¹⁷⁾ i Rumunia ⁽¹⁸⁾, przyznało pierwszeństwo zaspokojenia roszczeniom nabytym przez systemy gwarantowania depozytów w drodze subrogacji po wypłaceniu sum odpowiadających gwarantowanym depozytom, w ten sposób dodatkowo przyczyniając się do zapewnienia odpowiedniego finansowania systemów gwarantowania depozytów.

Poglądy na wpływ przyznania pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń są bardzo rozbieżne, uważa się, że przyznanie pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń deponentów może mieć wpływ na koszty finansowania dostępne dla banków, jak również że inni wierzyciele podejmą większe starania w celu zabezpieczenia swoich wierzytelności. Z drugiej strony zostanie to w pewnym stopniu ograniczone w zakresie, w jakim uprzywilejowane wierzytelności obejmują tylko gwarantowane depozyty. Ponadto system przyznający pierwszeństwo zaspokojenia deponentom, których depozyty są objęte gwarancją, powinien także ułatwiać korzystanie ze środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o jakich mowa w projekcie dyrektywy (np. instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa czy instrumentu instytucji pomostowej). Z punktu widzenia stabilności finansowej pierwszeństwo zaspokojenia roszczeń z tytułu depozytów objętych gwarancją również jest korzystne, gdyż ogranicza ryzyko masowego wycofywania pieniędzy z banków, potencjalne straty deponentów objętych gwarancją podczas fazy likwidacji, a także ryzyko wyczerpania zasobów systemów gwarantowania depozytów ⁽¹⁹⁾.

Zmiana nr 12

Artykuł 30 ust. 2

<p>„Bez uszczerbku dla unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, wycena wymagana zgodnie z ust. 1 opiera się na ostrożnych i realistycznych założeniach, w tym w odniesieniu do wskaźników niewypłacalności oraz zakresu strat, a jej celem jest oszacowanie wartości rynkowej aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości lub zagrożonej upadłością, tak by wszelkie straty, do których może dojść, zostały uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednakże w przypadku, gdy rynek danych aktywów lub zobowiązań nie funkcjonuje prawidłowo, wycena może odzwierciedlać wartość ekonomiczną tych aktywów i zobowiązań w długim okresie. Wycena nie zakłada udzielenia instytucji nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, niezależnie od tego, czy zostało faktycznie udzielone.”</p>	<p>„Bez uszczerbku dla unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, wycena wymagana zgodnie z ust. 1 opiera się na ostrożnych i realistycznych założeniach, w tym w odniesieniu do wskaźników niewypłacalności oraz zakresu strat, a jej celem jest oszacowanie wartości rynkowej aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości lub zagrożonej upadłością, tak by wszelkie straty, do których może dojść, zostały uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednakże w przypadku, gdy rynek danych aktywów lub zobowiązań nie funkcjonuje prawidłowo, wycena może odzwierciedlać wartość ekonomiczną tych aktywów i zobowiązań w długim okresie. Wycena nie zakłada udzielenia instytucji nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani awaryjnego wsparcia płynności z banku centralnego, niezależnie od tego, czy zostało faktycznie udzielone.”</p>
--	---

Uzasadnienie

Oprócz standardowych operacji polityki pieniężnej i kredytu w ciągu dnia banki centralne mogą, w sytuacjach wyjątkowych i po przeanalizowaniu konkretnego przypadku, zapewniać wsparcie płynnościowe instytucjom kredytowym, które chwilowo utraciły płynność, lecz są wypłacalne ⁽²⁰⁾. Proponowana zmiana ma na celu wyjaśnienie, że wartość aktywów nie powinna być niesłusznie zawyżana poprzez spodziewane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe ani też przez spodziewane awaryjne wsparcie płynności z banku centralnego w sytuacji wyjątkowej. Zob. także proponowaną zmianę nr 21.

Zmiana nr 13

Artykuł 31 ust. 7

<p>„Państwom członkowskim nie zabrania się przyznania organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowych uprawnień, które można wykonywać w sytuacji, gdy instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że te dodatkowe uprawnienia nie stanowią przeszkody dla skuteczności restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy oraz są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ogólnymi zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją określonymi w art. 26 i 29.”</p>	<p>„Państwom członkowskim nie zabrania się przyznania organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowych uprawnień, które można wykonywać w sytuacji, gdy instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że te dodatkowe uprawnienia nie stanowią przeszkody dla skuteczności restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy oraz są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ogólnymi zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją określonymi w art. 26 i 29.”</p>
--	--

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
	<p>Wykorzystywanie zasobów państwowych w celu obowiązkowej rekaptalizacji instytucji, która spełnia warunki dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ogranicza się do sytuacji wyjątkowych, pod warunkiem pełnej zgodności z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w art. 26 ust. 2 lit. b), a także ze wspomnianymi powyżej warunkami.”</p>

Uzasadnienie

Państwom członkowskim przysługuje swoboda uzupełniania zestawów instrumentów przewidzianych w projekcie dyrektywy ⁽²¹⁾ o nowe uprawnienia i instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Swoboda ta nie jest ograniczona do żadnych określonych uprawnień, a zatem istnieje możliwość, aby organy krajowe uczyniły obowiązkową rekaptalizację instytucji, która spełnia warunki dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dodatkowym uprawnieniem w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeśli przy tym uwzględniają cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przestrzegają zasad ogólnych ⁽²²⁾. Proponowana zmiana ma na celu zapobieżenie przekazywaniu przez państwa członkowskie funduszy publicznych na rekaptalizację instytucji, która spełnia warunki dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Takie instytucje powinny być rekaptalizowane przez akcjonariuszy i wierzycieli na podstawie przepisów dotyczących instrumentu umorzenia, po podjęciu decyzji o objęciu instytucji procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz na podstawie przepisów dotyczących umorzenia instrumentów kapitałowych przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Projekt dyrektywy stanowi, że zanim podjęta zostanie decyzja o kontynuowaniu prowadzenia działalności przez instytucję, należy zawsze rozważyć jej likwidację ⁽²³⁾.

Zmiana nr 14

Artykuł 32 ust. 10 i art. 32 ust. 10a (nowy)

<p>„1. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE uznaje się, że nabywca stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań, w tym praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków oraz praw dostępu do tych systemów.”</p>	<p>„10. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE uznaje się, że nabywca stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań, w tym</p> <p>10a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby nabywca, o którym mowa w ust. 1, mógł kontynuować korzystanie z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem, że spełnia on regulacyjne kryteria uczestnictwa w takich systemach.”</p>
--	---

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie, aby operatorzy systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku utrzymali prawo do oceny uczestników tych systemów w świetle zasad regulujących uczestnictwo w systemie. EBC uznaje znaczenie ciągłości prowadzenia przez nabywcę działalności będącej przedmiotem przeniesienia, lecz podkreśla, że wartość ta musi być równoważona interesem właściwego działania systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz stabilności finansowej. W szczególności operator systemu w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 98/26/WE ⁽²⁴⁾ musi mieć prawo odmowy dostępu w stosunku do nabywcy, który nie jest kwalifikowany jako instytucja zgodnie z art. 2 lit. b). Zob. także zmianę nr 15.

Zmiana nr 15

Artykuł 34 ust. 8 i art. 34 ust. 8a (nowy)

<p>„8. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE uznaje się, że instytucja pomostowa stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta</p>	<p>„8. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE uznaje się, że instytucja pomostowa stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta</p>
---	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
<p>restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań, w tym praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków oraz praw dostępu do tych systemów.”</p>	<p>restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań, w tym</p> <p>8a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby instytucja pomostowa mogła kontynuować korzystanie z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem, że spełnia on regulacyjne kryteria uczestnictwa w takich systemach.”</p>

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie proponowanej zmiany nr 14.

Zmiana nr 16

Artykuł 36 ust. 2

<p>„Do celów instrumentu wydzielenia aktywów podmiot zarządzający aktywami jest podmiotem prawnym, który jest w całości własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”</p>	<p>„Do celów instrumentu wydzielenia aktywów podmiot zarządzający aktywami jest podmiotem prawnym, który jest w całości własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Podmiot zarządzający aktywami nie stanowi instytucji, której udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE.”</p>
---	---

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu wyjaśnienie różnic pomiędzy podmiotami zarządzającymi aktywami a instytucjami pomostowymi.

Zmiana nr 17

Artykuł 38 ust. 2

<p>„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań:</p> <p>[...]</p> <p>e) zobowiązań w stosunku do:</p> <p>[...]</p> <p>(iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa upadłościowego.</p> <p>Przepisy ust. 2 lit. a) i b) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego złożono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu tego przepisu obligacje zabezpieczone zdefiniowane w art. 22 ust. 4 dyrektywy Rady 85/611/EWG.</p> <p>[...]</p>	<p>„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań:</p> <p>[...]</p> <p>e) zobowiązań w stosunku do:</p> <p>[...]</p> <p>(iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa upadłościowego;:</p> <p>Przepisy ust. 2 lit. a) i b) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego złożono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu tego przepisu obligacje zabezpieczone zdefiniowane w art. 22 ust. 4 dyrektywy Rady 85/611/EWG. Uprawnienie to nie ma zastosowania w odniesieniu do zabezpieczonych zobowiązań wobec banków centralnych będących członkami ESBC.</p> <p>[...]</p>
---	--

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie, aby wszelkie zobowiązania na rzecz członków ESBC były wyraźnie wykluczone ze stosowania instrumentu umorzenia i konwersji. Wobec członków ESBC nie powinno być stosowane umorzenie lub konwersja, gdyż są oni organami publicznymi, których podstawowe zadania wiążą się z ekspozycją wobec instytucji.

Zmiana nr 18

Artykuł 39 ust. 6

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o kwocie minimalnej, którą ustaliły dla poszczególnych instytucji objętych ich jurysdykcją. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2018 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie z wdrożenia wymogu określonego w ust. 1. W szczególności EUNB powiadamia Komisję o ewentualnych rozbieżnościach dotyczących wdrożenia tego wymogu na szczeblu krajowym.”

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o kwocie minimalnej, którą ustaliły dla poszczególnych instytucji objętych ich jurysdykcją. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2018 r. EUNB **dokonyuje oceny skutków dla instytucji** i przedstawia Komisji sprawozdanie z wdrożenia wymogu określonego w ust. 1. W szczególności EUNB powiadamia Komisję o ewentualnych rozbieżnościach dotyczących wdrożenia tego wymogu na szczeblu krajowym.”

Uzasadnienie

EBC zaleca, by EUNB, przedstawiając Komisji sprawozdanie z wdrożenia wymogu, aby instytucje utrzymywały kwotę łączną funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych, wyrażoną jako odsetek łącznych zobowiązań instytucji, przedłożył Komisji także ocenę skutków wdrożenia tego wymogu dla instytucji.

Zmiana nr 19

Artykuł 61 ust. 2

„Ewentualne zawieszenie na mocy ust. 1 nie ma zastosowania do kwalifikujących się depozytów w rozumieniu dyrektywy 94/19/WE.”

„Ewentualne zawieszenie na mocy ust. 1 nie ma zastosowania do:

- a) kwalifikujących się depozytów w rozumieniu dyrektywy 94/19/WE;
- b) kwalifikujących się roszczeń w rozumieniu dyrektywy 97/9/WE;
- c) zleceń transferu w rozumieniu art. 2 lit. i) dyrektywy 98/26/WE, wprowadzonych do systemu zgodnie z art. 3 dyrektywy 98/26/WE;
- d) zabezpieczeń w rozumieniu art. 2 lit. m) dyrektywy 98/26/WE.”

Uzasadnienie

EBC popiera uprawnienie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zawieszenia niektórych zobowiązań ⁽²⁵⁾. EBC popiera także fakt, że uprawnienie to nie odnosi się do kwalifikujących się depozytów. EBC proponuje, aby uprawnienia te nie miały również zastosowania do roszczeń kwalifikujących się do odszkodowania w ramach systemów rekompensat dla inwestorów w rozumieniu dyrektywy 97/9/WE. EBC zwraca następnie uwagę, że dyrektywa 98/26/WE chroni ostateczność rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz wykonalność zabezpieczenia, w tym wszystkie środki przekazane przez uczestnika innym uczestnikom systemów płatności i systemów rozrachunku papierów wartościowych w celu zabezpieczenia praw i zobowiązań w związku z tym systemem w celu zmniejszenia ryzyka systemowego ⁽²⁶⁾. W tym względzie EBC zwraca uwagę, że ochrona ta odnosi się do partnerów centralnych, gdyż muszą oni być zgłoszeni jako system zgodnie z dyrektywą 98/26/WE ⁽²⁷⁾. Ponadto dyrektywa 98/26/WE obejmuje zabezpieczenie zapewniane w związku z operacjami banków centralnych państw członkowskich, w tym operacjami polityki pieniężnej ⁽²⁸⁾. Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie stosowania dyrektywy 98/26/WE. Zob. także proponowaną zmianę nr 20.

Zmiana nr 20

Artykuł 62 ust. 2

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia określonego w ust. 1 w odniesieniu do zabezpieczenia wierzycelności partnera centralnego w stosunku do aktywów zastawionych przez

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia określonego w ust. 1 w odniesieniu do ~~zabezpieczenia wierzycelności partnera centralnego~~ w stosunku do aktywów zastawionych przez

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze złożenia depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia.”	instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze złożenia depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia zabezpieczeń w rozumieniu art. 2 lit. m) dyrektywy 98/26/WE.”

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie proponowanej zmiany nr 19.

Zmiana nr 21

Artykuł 66 ust. 3 lit. c) projektu dyrektywy

<p>„Wyceny dokonuje się zgodnie z przepisami i metodyką określonymi w art. 30 ust. 1–5 oraz:</p> <p>a) przy założeniu, że instytucja, w odniesieniu do której dokonano częściowego przeniesienia, umorzenia lub konwersji, została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym bezpośrednio po dokonaniu przeniesienia, umorzenia lub konwersji;</p> <p>b) przy założeniu, że częściowe przeniesienie lub przeniesienia praw, aktywów lub zobowiązań, bądź umorzenie lub konwersja nie zostały dokonane;</p> <p>c) z pominięciem ewentualnego udzielenia instytucji nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.”</p>	<p>„Wyceny dokonuje się zgodnie z przepisami i metodyką określonymi w art. 30 ust. 1–5 oraz:</p> <p>a) przy założeniu, że instytucja, w odniesieniu do której dokonano częściowego przeniesienia, umorzenia lub konwersji, została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym bezpośrednio po dokonaniu przeniesienia, umorzenia lub konwersji;</p> <p>b) przy założeniu, że częściowe przeniesienie lub przeniesienia praw, aktywów lub zobowiązań, bądź umorzenie lub konwersja nie zostały dokonane;</p> <p>c) z pominięciem ewentualnego faktycznego lub potencjalnego udzielenia instytucji nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego i awaryjnego wsparcia płynności z banku centralnego.”</p>
--	--

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie proponowanej zmiany nr 12.

Zmiana nr 22

Artykuł 72

<p>„Przeniesienia częściowe: ochrona systemów handlowych, rozliczeniowych i rozrachunkowych</p> <p>1. Państwa członkowskie dopilnowują, by przeniesienie, umorzenie lub zmiana nie miały wpływu na funkcjonowanie systemów i zasad systemów objętych przepisami dyrektywy 98/26/WE, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a) dokonuje przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, składników majątku, praw lub zobowiązań instytucji do innego podmiotu;</p> <p>b) wykonuje uprawnienia zgodnie z art. 57 do unieważnienia lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub by odbiorca zastąpił instytucję jako stroną.</p> <p>2. Tego rodzaju przeniesienie, unieważnienie lub zmiana nie może w szczególności prowadzić do: odwołania zlecenia transferu z naruszeniem art. 5 dyrektywy 98/26/WE; zmiany lub utraty wymagalności zleceń transferu i nettingu wymaganej zgodnie z przepisami art. 3 i 5 dyrektywy 98/26/WE; wykorzystania środków finansowych, papierów wartościowych lub instrumentów</p>	<p>„Przeniesienia częściowe: oOchrona systemów handlowych, rozliczeniowych i rozrachunkowych</p> <p>1. Państwa członkowskie dopilnowują, by przeniesienie, umorzenie lub zmiana stosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie miały wpływu na funkcjonowanie systemów i zasad systemów objętych przepisami stosowanie dyrektywy 98/26/WE; w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a) dokonyje przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, składników majątku, praw lub zobowiązań instytucji do innego podmiotu;</p> <p>b) wykonuje uprawnienia zgodnie z art. 57 do unieważnienia lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub by odbiorca zastąpił instytucję jako stroną.</p> <p>2. Tego rodzaju pPrzeniesienie, unieważnienie lub zmiana nie może w szczególności prowadzić do: odwołania zlecenia transferu z naruszeniem art. 5 dyrektywy 98/26/WE; zmiany lub utraty wymagalności zleceń transferu i nettingu wymaganej zgodnie z przepisami art. 3 i 5 dyrektywy 98/26/WE; wykorzystania środków finansowych, papierów wartościowych lub instrumentów</p>
---	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
kredytowych zgodnie z wymogami art. 4 dyrektywy 98/26/WE lub ochrony zabezpieczenia wymaganej przepisami art. 9 dyrektywy 98/26/WE.”	kredytowych zgodnie z wymogami art. 4 dyrektywy 98/26/WE lub ochrony zabezpieczenia wymaganej przepisami art. 9 dyrektywy 98/26/WE.”

Uzasadnienie

Redukcja ryzyka systemowego wymaga w szczególności ostateczności rozrachunku i wykonalności zabezpieczenia. Zatem dyrektywa 98/26/WE musi być traktowana jako *lex specialis* i projekt dyrektywy nie może wpływać na jej stosowanie.

Zmiana nr 23

Artykuł 74 ust. 3

<p>„Jeżeli właściwy organ stwierdza, że warunki, o których mowa w art. 27 ust. 1 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do instytucji, bezzwłocznie powiadamia o tym ustaleniu następujące organy:</p> <p>a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy w stosunku do tej instytucji, jeżeli nie jest to ten sam organ;</p> <p>b) bank centralny, jeżeli nie jest to ten sam organ;</p> <p>c) w stosownych przypadkach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy;</p> <p>d) właściwe ministerstwa;</p> <p>e) jeżeli instytucja jest objęta nadzorem skonsolidowanym na mocy przepisów tytułu V rozdział 4 sekcja 1 dyrektywy 2006/48/WE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany.”</p>	<p>„Jeżeli właściwy organ stwierdza, że warunki, o których mowa w art. 27 ust. 1 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do instytucji, bezzwłocznie powiadamia o tym ustaleniu następujące organy:</p> <p>a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy w stosunku do tej instytucji, jeżeli nie jest to ten sam organ;</p> <p>b) bank centralny, jeżeli nie jest to ten sam organ;</p> <p>c) w stosownych przypadkach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy;</p> <p>d) właściwe ministerstwa;</p> <p>e) jeżeli instytucja jest objęta nadzorem skonsolidowanym na mocy przepisów tytułu V rozdział 4 sekcja 1 dyrektywy 2006/48/WE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany;</p> <p>f) jeżeli instytucja jest instytucją w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 98/26/WE, Komisję, EBC, EUNGIPW, EUNUiPPE i EUNB oraz operatorów systemów, w których uczestniczy;</p> <p>g) jeżeli instytucja jest uważana za instytucję o znaczeniu systemowym, ERRS i organy makroostrożnościowe.”</p>
--	--

Uzasadnienie

Doświadczenie związane z funkcjonowaniem infrastruktur finansowych w czasie kryzysu wskazuje między innymi na istnienie luk w procedurach powiadamiania ⁽²⁹⁾ dla systemów zdefiniowanych w art. 2 lit. a) dyrektywy 98/26/WE. Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie, aby EBC, Europejskie Urzędy Nadzoru, Komisja i, w odpowiednich przypadkach, ERRS i organy makroostrożnościowe, jako właściwe zainteresowane strony na potrzeby stosowania dyrektywy 98/26/WE, były powiadamiane o spełnieniu warunków określonych w art. 27 ust. 1 lit. a) i b). Powiadomienie takie pełniłoby funkcję wczesnego ostrzeżenia, że w stosunku do uczestnika wskazanego systemu może zostać wszczęte postępowanie upadłościowe. Banki centralne odpowiedzialne są za stabilność makroostrożnościową i finansową, a także dysponują specjalistyczną wiedzą w zakresie rynków finansowych. Z tego względu powinny one być zaangażowane w procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przyczyniając się do osiągnięcia jej celów przy jednoczesnym zmniejszaniu ryzyka niezamierzonego negatywnego wpływu na wykonywanie zadań banków centralnych oraz na funkcjonowanie systemów płatności i systemów rozrachunku. W tym zakresie banki centralne mogą brać udział w ocenie planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w ocenie poprzedzającej zastosowanie uprawnień dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Banki centralne mogą również zostać włączone w ocenę możliwych działań organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę, że jednym z głównych celów jest uniknięcie zakłóceń systemowych ⁽³⁰⁾. EBC uważa zatem za niezbędne zapewnienie przez państwa członkowskie, aby w przypadkach, gdy bank centralny sam nie jest organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwy organ i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadził odpowiednią wymianę informacji z bankiem centralnym. W tym względzie omawiany artykuł stanowi krok we właściwym kierunku, lecz konieczne jest zapewnienie dalszej wymiany informacji i współpracy.

Zmiana nr 24

Artykuł 76 ust. 1

„1. Następujące osoby i organy podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej:	„1. Następujące osoby i organy podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej:
--	--

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
<p>a) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) właściwe organy oraz EUNB;</p> <p>c) właściwe ministerstwa;</p> <p>d) pracownicy lub byli pracownicy organów wymienionych w lit. a) i b);</p> <p>e) zarządcy nadzwyczajni wyznaczeni zgodnie z art. 24;</p> <p>f) potencjalni nabywcy, do których zwróciły się właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy nastąpiło to w ramach przygotowań do zastosowania instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, oraz niezależnie od tego, czy skutkowało to nabyciem;</p> <p>g) biegli rewidenci, księgowi, doradcy prawni i inni profesjonalni doradcy, rzeczoznawcy i inni eksperci zaangażowani przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przez potencjalnych nabywców, o których mowa w lit. f);</p> <p>h) podmioty, które zarządzają systemami gwarancji depozytów;</p> <p>i) banki centralne i inne organy uczestniczące w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>j) wszelkie inne osoby, które świadczą lub świadczyły usługi na rzecz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji."</p>	<p>a) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) właściwe organy oraz EUNB;</p> <p>c) właściwe ministerstwa;</p> <p>d) pracownicy lub byli pracownicy organów wymienionych w lit. a) i b);</p> <p>e) zarządcy nadzwyczajni wyznaczeni zgodnie z art. 24;</p> <p>f) potencjalni nabywcy, do których zwróciły się właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy nastąpiło to w ramach przygotowań do zastosowania instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, oraz niezależnie od tego, czy skutkowało to nabyciem;</p> <p>g) biegli rewidenci, księgowi, doradcy prawni i inni profesjonalni doradcy, rzeczoznawcy i inni eksperci zaangażowani przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przez potencjalnych nabywców, o których mowa w lit. f);</p> <p>h) podmioty, które zarządzają systemami gwarancji depozytów;</p> <p>i) banki centralne i inne organy uczestniczące w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>j) zarząd instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub innego narzędzia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wyznaczony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>k) wszelkie inne osoby, które świadczą lub świadczyły usługi na rzecz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji."</p>

Uzasadnienie

EBC jest zdania, że zarządy wszelkich jednostek ustanowionych w drodze stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać takim samym wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej. Definicja zarządu znajduje się w art. 2 pkt 24.

Zmiana nr 25

Artykuł 80 ust. 8

<p>„Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy nie mogą ustanawiać kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełniają wszystkie warunki ustanowione w niniejszej sekcji i przestrzegają wszystkich ustanowionych w niej procedur. W takim przypadku wszystkie odniesienia do kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.”</p>	<p>„Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy nie mogą mają obowiązek ustanawiać kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełniają wszystkie warunki ustanowione w niniejszej sekcji i przestrzegają wszystkich ustanowionych w niej procedur. W takim przypadku wszystkie odniesienia do kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.”</p>
--	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu wyjaśnienie, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy nie są zobowiązane do ustanawiania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zmiana nr 26

Artykuł 86 ust. 1

<p>„EUNB, po konsultacji z zainteresowanymi krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odmawia uznania zgodnie z art. 85 ust. 2 procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim, jeżeli uważa, że:</p> <p>a) procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim będzie miała negatywny wpływ na stabilność finansową w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub procedura ta może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową innego państwa członkowskiego;</p> <p>b) dla osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konieczne jest niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 87 w odniesieniu do oddziały krajowego;</p> <p>c) wierzyciele, w tym w szczególności deponenci z siedzibą w państwie członkowskim lub których należności są płatne w państwie członkowskim, nie będą traktowani na równi z wierzycielami z państwa trzeciego w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim.”</p>	<p>„EUNB, po konsultacji z zainteresowanymi krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odmawia uznania zgodnie z art. 85 ust. 2 procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim, jeżeli uważa, że:</p> <p>a) procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim będzie miała negatywny wpływ na stabilność finansową w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub procedura ta może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową innego państwa członkowskiego;</p> <p>b) dla osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konieczne jest niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 87 w odniesieniu do oddziały krajowego.</p> <p>EUNB, po konsultacji z zainteresowanymi krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może odmówić uznania zgodnie z art. 85 ust. 2 procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim, jeżeli uważa, że:—(e) wierzyciele, w tym w szczególności deponenci z siedzibą w państwie członkowskim lub których należności są płatne w państwie członkowskim, nie będą traktowani na równi z wierzycielami z państwa trzeciego w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim.”</p>
---	---

Uzasadnienie

Jakkolwiek procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim nie powinna mieć negatywnego wpływu na stabilność finansową w państwie członkowskim ani na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, EBC zaleca wprowadzenie możliwości, aby EUNB odmówił uznania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim, jeżeli wierzycielom nie zapewni się równego traktowania.

Zmiana nr 27

Artykuł 96

<p>„Państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji miały możliwość zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji finansowych, banku centralnego lub innych osób trzecich w przypadku, gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 94 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, a nadzwyczajne składki przewidziane w art. 95 nie są bezpośrednio dostępne.”</p>	<p>„Państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji miały możliwość zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji finansowych, banku centralnego lub innych osób trzecich w przypadku, gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 94 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, a nadzwyczajne składki przewidziane w art. 95 nie są bezpośrednio dostępne.”</p>
---	--

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu wyjaśnienie, że mechanizmy finansowania nie powinny być zależne od pożyczek ani innych form wsparcia ze strony ESBC ⁽³¹⁾. Zakaz finansowania ze środków banku centralnego zawarty w Traktacie nakłada ograniczenia prawne na operacje wsparcia płynnościowego instytucji kredytowych przez bank centralny. Ponadto banki centralne decydują w sposób niezależny i swobodny o dostarczaniu płynności banku centralnego, w tym awaryjnego wsparcia płynności, wypłacalnym instytucjom kredytowym, w granicach wyznaczonych przez zakaz finansowania ze środków banku centralnego ⁽³²⁾.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
<p>Zmiana nr 28 Artykuł 98 ust. 3</p>	
<p>„Warunki, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować:</p> <p>a) wkłady wnoszone przez krajowe mechanizmy finansowania właściwe dla instytucji wchodzących w skład grupy;</p> <p>b) pożyczki lub inne rodzaje wsparcia udzielane przez instytucje finansowe lub bank centralny.”</p>	<p>„Warunki, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować:</p> <p>a) wkłady wnoszone przez krajowe mechanizmy finansowania właściwe dla instytucji wchodzących w skład grupy;</p> <p>b) pożyczki lub inne rodzaje wsparcia udzielane przez instytucje finansowe lub bank centralny.”</p>
<p><i>Uzasadnienie</i></p>	
<p>Zob. uzasadnienie proponowanej zmiany nr 27.</p>	
<p>Zmiana nr 29 Artykuł 98 ust. 5</p>	
<p>„Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania zaangażowane w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację na poziomie grupy miały możliwość, zgodnie z warunkami określonymi w art. 96, zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji finansowych, banku centralnego lub innych osób trzecich na łączną kwotę wymaganą na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zgodnie z planem finansowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.”</p>	<p>„Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania zaangażowane w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację na poziomie grupy miały możliwość, zgodnie z warunkami określonymi w art. 96, zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji finansowych, banku centralnego lub innych osób trzecich na łączną kwotę wymaganą na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zgodnie z planem finansowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.”</p>
<p><i>Uzasadnienie</i></p>	
<p>Zob. uzasadnienie proponowanej zmiany nr 29.</p>	
<p>Zmiana nr 30 Artykuł 99</p>	
<p>„1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w sytuacji, gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz pod warunkiem, że działanie to gwarantuje, iż deponenti mają ciągły dostęp do swoich depozytów, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, był odpowiedzialny, do wysokości kwoty gwarantowanych depozytów, za straty, które poniósłby w sytuacji, gdyby instytucja została zlikwidowana w drodze zwykłego postępowania upadłościowego.</p> <p>2. Państwa członkowskie dopilnowują, by zgodnie z przepisami krajowymi regulującymi zwykłe postępowanie upadłościowe systemy gwarancji depozytów znajdowały się na tym stopniu uprzywilejowania co niezabezpieczone i nieuprzywilejowane roszczenia.</p>	<p>„1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w sytuacji, gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji kredytowej, oraz pod warunkiem, że działanie to gwarantuje, iż deponenti mają ciągły dostęp do swoich depozytów, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, był odpowiedzialny, wniósł wkład w finansowanie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz by działanie to gwarantowało deponentom ciągły dostęp do ich depozytów. System gwarancji depozytów jest odpowiedzialny do wysokości kwoty gwarantowanych depozytów, lecz nie może być zobowiązany do wypłat przewyższających za straty, które poniósłby w sytuacji, gdyby instytucja została zlikwidowana w drodze zwykłego postępowania upadłościowego.</p> <p>2. Państwa członkowskie dopilnowują, by zgodnie z przepisami krajowymi regulującymi zwykłe postępowanie upadłościowe systemy gwarancji depozytów znajdowały się na tym stopniu uprzywilejowania co niezabezpieczone i nieuprzywilejowane roszczenia.</p>

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
3. Państwa członkowskie dopilnowują, by określenie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów jest odpowiedzialny zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, spełniało warunki określone w art. 30 ust. 2.	3 .2. Państwa członkowskie dopilnowują, by określenie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów jest odpowiedzialny zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, spełniało warunki określone w art. 30 ust. 2.
4. Wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów do celów ust. 1 dokonuje się w gotówce.	4.3. Wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów do celów ust. 1 dokonuje się w gotówce.
[...]"	[...]"

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu wyjaśnienie podstawy prawnej, zgodnie z którą system gwarantowania depozytów jest odpowiedzialny za swoje straty w przypadku gdyby instytucja została zlikwidowana, a nie poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Po drugie, zgodnie z dyrektywą 94/19/WE, jedynie instytucje kredytowe mogą być członkami systemów gwarantowania depozytów.

Proponowane wykreślenie art. 99 ust. 2 związane jest z propozycją dotyczącą zasady uprzywilejowania roszczeń deponentów. Zob. także proponowaną zmianę nr 11.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

⁽²⁾ ESBC zapewnia kredyt w ciągu dnia instytucjom kredytowym i firmom z siedzibą w Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także ograniczonej liczbie innych uprawnionych jednostek. Zob. w szczególności załącznik III do wytycznych Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/2 z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) (Dz.U. L 237 z 8.9.2007, s. 1). Ponadto ESBC zapewnia płynność w kontekście polityki pieniężnej. Zob. rozdziały 3 i 4 załącznika I do Wytycznych Europejskiego Banku Centralnego EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1).

⁽³⁾ Zob. raport roczny EBC z 1999 r., s. 98 oraz przegląd stabilności finansowej EBC, grudzień 2006 r., s. 172.

⁽⁴⁾ Zob. raport o konwergencji EBC z 2012 r., s. 29.

⁽⁵⁾ Zob. także wkład Europejskiego Systemu Banków Centralnych do publicznych konsultacji Komisji w sprawie technicznych szczegółów możliwych ram UE na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków, maj 2011 r., s. 4 i 5.

⁽⁶⁾ Zob. opinię EBC CON/2010/83, pkt 6.3 i opinię CON/2011/103, pkt 4.

⁽⁷⁾ Zob. art. 3 ust. 3 projektu dyrektywy.

⁽⁸⁾ Zob. w odniesieniu do ESBC art. 127 ust. 5 Traktatu i art. 3.3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

⁽⁹⁾ Artykuł 123 Traktatu. Zob. także raport o konwergencji EBC z 2012 r., s. 29.

⁽¹⁰⁾ Porównaj: przypis 9.

⁽¹¹⁾ Motyw 35 projektu dyrektywy.

⁽¹²⁾ Zob. w tym względzie także komunikat Komisji – Dokapitalizowanie instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji (Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2).

⁽¹³⁾ Status uprzywilejowanego wierzyciela dla systemów gwarantowania depozytów ustanawia art. 94 ust. 1 Ustawy o niewypłacalności banków (*Darjaven vestnik* nr 92 z 27.9.2002).

⁽¹⁴⁾ Status uprzywilejowanego wierzyciela dla deponentów ustanawia art. 4 ust. 16 ustawy nr 3746/2009 transponującej dyrektywę 2005/14/WE w sprawie ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i dyrektywę 2005/68/WE w sprawie reasekuracji oraz innych przepisów (FEK A 27 z 16.2.2009). Artykuł 13a ust. 4 określa status systemów gwarantowania depozytów.

⁽¹⁵⁾ Ustawa z dnia 5 października 1995 r. o instytucjach kredytowych (LV 163(446) z 24.10.1995). Artykuł 192 ust. 1 wprowadził kolejność uprzywilejowania zaspokojenia roszczeń deponentów, których depozyty posiadają gwarancje w dniu 21 maja 1998 r.

⁽¹⁶⁾ Ustawa CXII z 1996 r. w sprawie instytucji kredytowych i przedsiębiorstw finansowych (*Magyar Közlöny* 1996/109 z 12.12.1996), a w szczególności rozdział XV ustawy zawierający szczegółowe przepisy dotyczące systemów gwarantowania depozytów. Artykuł 183 ust. 1 ustawy nadaje status uprzywilejowanych wszystkim roszczeniom depozytów, a nie tylko gwarantowanym.

⁽¹⁷⁾ Zob. art. 166-A skonsolidowanej wersji dekretu z mocą ustawy nr 298/92 z dnia 31 grudnia 1992 r. w sprawie ram prawnych dla instytucji kredytowych i przedsiębiorstw finansowych (D.R. nr 30, l z 10.2.2012).

⁽¹⁸⁾ Zarządzenie Rządu nr 10/2004 w sprawie sądowego postępowania naprawczego i upadłości instytucji kredytowych, następnie poprawione i uzupełnione, w szczególności art. 38, przyznaje uprzywilejowanie, po rozliczeniu wydatków związanych z postępowaniem upadłościowym, wierzytelnościom wynikającym z gwarantowanych depozytów, w tym wierzytelnościom systemów gwarantowania depozytów wynikającym ze spłacenia deponentów, których depozyty posiadają gwarancje (*Monitorul Oficial al României*, część pierwsza, nr 84 z 30.1.2004).

⁽¹⁹⁾ Zob. opinię EBC CON/2011/83.

⁽²⁰⁾ Zob. raport roczny EBC z 1999 r., s. 98 oraz Przegląd stabilności finansowej EBC, grudzień 2006 r., s. 172.

⁽²¹⁾ Zob. art. 31 ust. 7 projektu dyrektywy.

⁽²²⁾ Zob. art. 26 i 29 projektu dyrektywy.

⁽²³⁾ Zob. motyw 28 projektu dyrektywy.

⁽²⁴⁾ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁵⁾ Zob. także wkład ESBC do publicznych konsultacji Komisji w sprawie technicznych szczegółów możliwych ram UE na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków, maj 2011 r.

⁽²⁶⁾ Zob. motyw 9.

⁽²⁷⁾ Zob. art. 17 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁸⁾ Zob. motyw 10.

⁽²⁹⁾ Zob. „Report on the lessons learned from the financial crisis with regard to the functioning of European financial market infrastructures”, EBC, maj 2010 r.

⁽³⁰⁾ Zob. także wkład ESBC do publicznych konsultacji Komisji w sprawie technicznych szczegółów możliwych ram UE na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków, maj 2011 r., pkt 9.

⁽³¹⁾ Zob. opinię CON/2011/103.

⁽³²⁾ Porównaj: przypis 9.
